

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 24 oktober 2017

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 49.143/II/PF
[...]

[...]

Betreft: klacht tegen een eentalig Nederlandse verkoopaffiche

Geachte heer,

Ter zitting van 20 oktober 2017 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht ingediend door een Franstalige inwoner van Voeren inzake een eentalig Nederlandse verkoopaffiche voor een woning die volgens de klager in het Frans en in het Nederlands moest gesteld zijn.

Op de vraag om inlichtingen van de VCT deelde de vastgoedonderneming Kleine Landeigendom mee wat volgt:

“(…) kan ik u stellen dat de CV Kleine Landeigendom een sociale bouwmaatschappij is die sociale koopwoningen bouwt in onder meer de gemeente Voeren.

Naar aanleiding van de moeilijke verkoopbaarheid van een reeks van 5 woningen werd op een aantal van deze 5 woningen een affiche ‘te koop’ gehangen met vermelding van onze gegevens in het Nederlands. De bedoeling natuurlijk was om potentiële kopers te informeren inzake de verkoopvoorwaarden en tot wie men zich hiervoor kon wenden. (...)

Er was geen enkele intentie om Franstalige inwoners of geïnteresseerden te benadelen. Wij waren niet op de hoogte van de wetgeving ter zake.”

U deelde eveneens mee dat er een bijkomende verkoopaffiche in het Frans werd opgehangen naast de Nederlandstalige affiche.

*
* *

De commanditaire vennootschap Kleine Landeigendom is een rechtspersoon die concessiehouder is van een openbare dienst of die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen. Zij valt onder de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) (artikel 1, § 1, 2° en § 2 SWT).

Op grond van artikel 11, § 2 SWT worden in de taalgrensgemeenten, *in casu* Voeren, de

berichten en mededelingen aan het publiek gesteld in het Nederlands en in het Frans.

Bijgevolg diende betrokken affiche in het Nederlands en in het Frans te zijn gesteld.

De VCT heeft de problematiek van de in de praktijk om te zetten tweetaligheid “Nederlands-Frans” voor berichten en mededelingen aan het publiek in de taalgrensgemeenten (artikel 11, § 2, tweede lid SWT) verder onderzocht. In dat verband bracht ze het advies nr. 41.091 van 30 april 2010 uit, gevolgd door de adviezen nrs. 41.219 van 21 mei en 42.045 van 7 juli 2010, waarin ze oordeelde wat volgt:

“(…) Er kan geen twijfel over bestaan dat artikel 11, § 2, tweede lid SWT, inhoudt dat de berichten en mededelingen voor het publiek tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans moeten worden gesteld in de taalgrensgemeenten. Dat dit qua presentatie identiek of op strikte voet van gelijkheid dient te gebeuren, kan eigenlijk noch expliciet noch impliciet uit de wet worden afgeleid.

In tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, behoren de taalgrensgemeenten tot het eentalige Nederlandse of Franse taalgebied, waar voor bepaalde gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent alleszins dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, maar het betekent ook dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld. Zodanige gelijkstelling is het kenmerk van een tweetalig taalstatuut. Dergelijk tweetalig stelsel bestaat in België alleen in het enige tweetalige taalgebied, zijnde Brussel-Hoofdstad.

De VCT is dan ook van mening dat de berichten en mededelingen voor het publiek in de taalgrensgemeenten, zoals de straatnaamborden, wel tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans moeten worden gesteld, maar niet op dezelfde voet van gelijkheid als in het tweetalige taalgebied. De teksten in de andere taal dan die van het taalgebied hoeven dan ook niet noodzakelijk in hetzelfde lettertype of dezelfde lettergrootte te worden gesteld. Ze moeten wel in een adequate en leesbare vorm worden weergegeven.(…)”

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

De VCT neemt akte van het feit dat er een Franstalige affiche werd opgehangen.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

[...]